

eos, qui è vita migraverant, desiderabat, quæ precabatur, ut reliqui cum illis conjungerentur: de quibus filiis magis quam de mortuis, erat sollicita. Horum enim dubium erat certamen, at illorum securus vite exitus, atque illos quidem jam Deo adjunxerat: de his verò quomodo eos Deus susceperet, laborabat. O virilem animum in corpore muliebris! ò admirabile magni animi incrementum!

R. Tua est potentia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes Gentes: * Da pacem Dómine in diebus nostris. **V.** Creá: r omnium Deus, terribilis & fortis, justus & misericors. Da pacem. **Gloria Patri.** Da pacem.

R. vii. Refulsit sol in clypeo aureo, & resplenduerunt montes ab eis: * Et fortitudo Géntium dissipata est. **V.** Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropriavit Judas, & exercitus ejus in prælio. Et.

R. viii. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, sanctus, sanctus, Dóminus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria ejus. **V.** Tres sunt qui testimonium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spiritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. **Gloria Patri.** Plena.

FERIA SECUNDA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio j. *Casp. 7. d.*

Mortuo itaque illo primo, hoc modo, sequentem deducebant ad illudendum: & cunctis capitis ejus cum capillis abstracta, interrogabant, si manducaret prius, quam toto corpore per membra singula puniretur. At ille respondens patria voce, dixit: Non faciam. Propter quod & iste, sequenti loco, primi tormenta suscepit: & in ultimo spiritu constitutus, sic ait: Tu quidem selestissime in presenti vita nos perdidisti: sed rei mundi defunctos nos pro suis legibus in æternæ vitæ resurrectione suscitabit. Post hunc tertius illuditur, & linguam postulatú cito protulit, & manus constantem extendit: & cum fiducia ait: E cælo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso me ea recepturum spero: ita ut rex, & qui cum ipso erant, mirarentur adolescentis animum, quod tanquam nihil duceret cruciatús.

R. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros, & vade, libera fratres tuos, in Galilæam: ego autem, & Jónathas frater tuus, ibimus in Gal. aditum: * Sicut fuerit

rit voluntas in cælo, sic fiat. **V.** Accingimini filii potentes, & esote parati: quoniam melius est nobis mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, & sanctuorum. Sicut.

Lectio ij.

ET hoc ita defuncto, quartum vexabant, similiter torquentes. Et cum jam esset ad mortem, sic ait: Pótius est ab hominibus morti datos spem expectare à Deo, iterum ab ipso resuscitandos: tibi enim resurrexerit ad vitam non erit. Et cum admovissent quintum, vexabant eum. At ille respiciens in eum, dixit: Potestatem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putare genus nostrum à Deo esse derelictum. Tu autem patienter sustine, & videbis magnam potestatem ipsius, qualiter te, & semen tuum torquet. Post hunc ducébant sextum, & is mori incipiens, sic ait: Noli frustra errare: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur, peccantes in Deum nostrum, & digna admiratione facta sunt in nobis: tu autem ne existimes tibi impune futurum, quod contra Deum pugnare tentaveris.

R. Onaverunt faciem templi coronis aureis, & dedica-

verunt altare Dómino: * Et facta est lætitia magna in populo. **V.** In hymnis, & confessionibus benedicébant Dóminum. Et facta.

Lectio iij.

Supra modum autem mater mirabilis, & bonorum memoria digna, quæ perierunt septem filios sub unius diei tempore conspiciens, bono animo ferébat, propter spem quam in Deum habebat: singulos illorum hortabatur voce patria fortiter, repleta sapientia: & femineæ cogitationi masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio qualiter in iterio meo apparuissis: neque enim ego spiritum & animam donavi vobis & vitam, & singulorum membra non ego ipsa compégi, sed enim mundi Créator, qui formavit hominis navitatem, quique omnium invenit originem, & spiritum vobis iterum cum misericordia redder & vitam, sicut nunc vosmetipsos despiciatis propter leges ejus.

R. In hymnis & confessionibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, & victoriam dedit illis Dóminus omnipotens. **V.** Onaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Dómino. Qui magna. **Gloria Patri.** Qui.

FERIA TERTIA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio 7. c.

Antiochus autem contemni se arbitratus, simul & exprobrantis voce despexit, cum adhuc adolescens superesset, non solum verbis hortabatur, sed & cum juramento affirmabat, se divitem & beatum facturum, & translatum a patris legibus amicum habiturum, & res necessarias exhibiturum. Sed ad hæc cum adolescens nequaquam inclinaretur, vocavit rex matrem, & suadebat ei ut adolescenti terret in salutem. Cum autem multis eam verbis esset hortatus, & promissu suavitatem se filio suo. Itaque inclinata ad illum, & irridens crudeliter tyrannum, ait patris voce: Fili mi, miserere mei, quæ te in utero noyem mensibus portavi, & lac triennio dedi & alui, & in zetate istam perduxî.

¶ Hic est iratum amator, & populi Israël. ¶ Hic est qui multum orat pro populo, & universa sancta civitate Jerusalem. ¶ Vir iste in populo suo micissimus apparuit. Hic est.

Lectio 8. c.

Pro nato, ut aspicias ad caelum & terram, & ad omnia quæ in eis sunt: & intelligas, quia ex nihilo te-

cit illa Deus, & hominum genus: ita fiet, ut non timeas carnificem istum; sed indignis fratribus tuis effectus participes, suscipe mortem, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. Cum hæc illa adhuc diceret, ait adolescens: Quem suscepistis non obedio præcepto regis, sed præcepto legis, quæ data est nobis per Moysen. Tu vero, qui inventor omnis malitiae factus es in Hebræis, non effugies manum Dei. Nos enim pro peccatis nostris hæc patimur. Et hoc nobis propter increpationem & correptionem Domini. Deus noster, modicum iratus est: sed iterum reconciliabitur servis suis.

¶ Tu Domine universorum, qui nullam habes indigentiam, voluisti templum tuum fieri in notis.

¶ Conserva domum istam immaculatam in æternum Domine. ¶ Tu elegisti Domine domum istam ad invocandum nomen tuum in ea, ut esset domus orationis & observationis populo tuo. Conserva domum.

Lectio 9. c.

Tu autem, o scelestè, & omnium hominum flagitiosissime, noli frustra extolli vanis spebus in servos ejus inflammatus. Nondum enim omnipotentis Dei, &

FERIA QUARTA.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio 10. c.

Cap. 8. c.

omnia insipientis iudicium estugisti. Nam fratres mei, modico dolore sustentato, sub testamento æternæ vitæ effecti sunt: tu vero iudicio Dei justas superbie tuæ poenas exolves. Ego autem, sicut & fratres mei, animam & corpus meum trado pro patris legibus: invocans Deum matris genti nostre propitium fieri, & teque cum tormentis & verbèribus confiteri, quod ipse est Deus so-lus. In me vero & in fratribus meis desinet. Omnipotentis iræ, quæ super omne genus nostrum iuste superducta est. Tuñ rex accensus iræ, in hunc super omnes crudeliter desavit, indignè ferens se derisum. Et hic itaque mundus obit per omnia in Domino confidens. Novissimè autem post filios, & mater consumpta est.

¶ Aperi oculos tuos Domine, & vide afflictionem nostram: circumdederunt nos Gentes ad puniendum nos. Sed tu Domine extende brachium tuum, & libera animas nostras. ¶ Afflige opprimentes nos, & contumeliam facientes in superbiam: & custodi partem tuam. Sed tu Domine, gloria Patri. Sed tu.

Constituit autem Nicænor, ut regi tributum, quod Romanis erat dandum, duo milia talentorum, & de captivitate Judæorum suppleret: statuitque ad maritimas civitates misit, convocans ad compunctionem Judæorum mancipiorum, promittens se nonaginta mancipia talento distracluram, non respiciens ad vindictam, quæ cum ab Omnipotente esset consecutura. Judas autem ubi comperit, indicavit his qui secum erant Judæis, Nicænoris adventum. Ex quibus quidam formidantes, & non credentes Dei justitiæ, in fugam vertebantur: alii vero si quid eis supererat vendebant, simulque Dominum deprecabantur, ut eriperet eos ab impio Nicænore.

¶ Refulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt montes ab eis. ¶ Et fortitudo Gentium dissipata est. ¶ Erat enim exercitus magnus valde, & fortis: & appropiavit Judas, & exercitus ejus in prælio. Et.

Lectio 11. c.

Convocatis autem Machabeis septem millibus, qui cum ipso erant, rogabat ne hostibus reconcilia-

liarentur, neque mererentur inique venientium adversum se hostium multitudinem: sed fortiter contenderent, ante oculos habentes contumeliam, quae loco sancto ab his iniuste esset illata, itaque & ludibrio habitae civitatis injuriam, adhuc etiam veterum insidita convulsa. Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul & audacia: nos autem in omnipotente Domino, qui potest & venientes adversum nos, & universum mundum unum nutu delere, confidimus. Admonuit autem eos & de auxiliis Dei, quae facta sunt erga parentes: & quod sub Sennacherib. centum octoginta quinque millia perierunt.

R. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo. **V.** In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum. **Et facta.**

Lectio iij.

In verbis constantes effecti sunt, & pro legibus & patria mori parati. Constituit itaque fratres suos duces utriusque ordinis, Simo-nem, & Josephum, & Jonathan, subjectis unicuique millenis & quingentis. Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, sedato signo adjutorii Dei, in prima

acie ipse dux commisit cum Nicanore. Et facti sibi adjutores. Omnipotente, interterent super novem millia hominum: majorem autem partem exercitus Nicanoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. Pecunia vero eorum, qui ad emptionem ipsorum venerant, sublatis, ipsos usquequaque persecuti sunt, sed reversi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseveraverunt insequentes. Arma autem ipsorum & spolia congregantes, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberavit eos in isto die, misericordiae initium stillans in eos. Post sabbatum vero, debilibus, & orphanis, & viduis, diviserunt spolia: & residua ipsi cum suis habuerunt.

R. In hymnis & confessionibus benedicebant Dominum: * Qui magna fecit in Israel, & vicloriam dedit illis Dominus omnipotens. **V.** Ornaverunt faciem templi coronis aureis, & dedicaverunt altare Domino. **Qui. Gloria. Patri. Qui. FERIA QUINTA.** De libro secundo Machabiorum.

Lectio ij.

Cap. 9.

Eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside. Intra-verat enim in eam, qui-

citur Persopolis, & tentavit exoliare templum, & civitatem opprimere: sed multitudinem ad arma concurrentem, in fugam versi sunt: & ita contrigit, ut Antiochus post fugam turpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbataram, cognovit quae erga Nicanorem & Timotheum gesta sunt. Elatus autem in ira, arriabatur se injuriam illorum, qui se fugaverant, posse in Judaeos retorquere: idcirco jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, caelesti eum judicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se venturum Jerosolymam, & congeriem sepulchri Judaeorum eam facturum.

R. Adaperiat Dominus cor vestrum in lege sua, & in praecipis suis, & faciat pacem in diebus vestris: * Concedat vobis salutem, & redimat vos a malis. **V.** Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo. **Concedat.**

Lectio ij.

Ed qui universa conspiciunt Dominus Deus Israel, percussit eum insaniabili & invisibili plaga. Ut enim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum dolor datus viscerum, & amara internorum tormenta: & quidem satis juste, qui-

pe qui multis & novis cruciatibus aliorum torserat viscera, licet ille nullo modo a sua malitia cessaret. Super hoc autem superbia repletus, ignem spirans animo in Judaeos, & praecipiens accelerari negotium, contrigit illum impetu eintem de curru cadere, & gravi corporis collisione membra vexari.

R. Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis, nec vos deserat in tempore malo: * Dominus Deus noster: **V.** De vobis cor omnibus, ut colatis eum, & faciatis ejus voluntatem. **Dominus.**

Lectio iij.

Isqe qui sibi videbatur etiam fluctibus maris imperare, supra humanum modum superbia repletus, & montium altitudines in staterra appendere, nunc humilitate ad terram, in gestatorio portabatur, manifestam Dei virtutem in semetipso contestans: ita ut de corpore impii vermes scaturirent, ac viventes in dolibus carnes ejus effluerent, odore etiam illius & fetore exercitus gravaretur. Et qui paulo ante sidera caeli contingere se arbirabatur, cum nemo poterat propter intolerantiam fortioris portare.

R. Congregati sunt inimici nostri, & gloriantur in virtute

Infra Hebdomadam
te sua: contere fortitudinem
illorum Dómine, & disper-
ge illos: ✽ Ut cognoscant,
quia non est alius qui pugnet
pro nobis, nisi tu Deus nos-
ter: ✽ Disperge illos in vir-
tute tua, & destrue eos pro-
tector noster Dómine. Ut.
Gloria Patri. Ut.

FERIA. SEXTA.

DE libro secundo Macha-
bæorum.

Lectio i. Cap. 10.

MAchabæus autem, &
qui cum eo erant,
Dómino se prote-
gente, templum quidem &
civitatem coccepit: aras autem,
quas alienigenæ pro
plateis extraxerant, itemque
de obra demolitus est. Et
purgato templo, aliud altare
fecerunt: & de ignis lapidi-
bus igne concepto, sacrifi-
cia obtulerunt post bien-
nium, & incensum, & lucer-
nas, & panes propositionis
posuerunt. Quibus ges-
tis, rogabant Dóminum
prostrati in terram, ne am-
plius talibus malis incide-
rent: sed & si quando pec-
cassent, ut ab ipso miris
corripérerunt, & non bárba-
ris ac blasphemis hominibus
traderentur. Qua die autem
templum ab alienigenis pol-
lütum fuerat, contigit eam-
dem die purificationem fieri,
vigésima quinta mensis,
qui fuit Casleu.

Impeum inimicorum ne

quintam Octóbris.

simueris: memores estóte,
quomodo salvi facti sunt pa-
tres nostri: ✽ Et nunc cla-
mémus in cælum, & mise-
rébitur nosri Deus nos-
ter. ✽ Memenóte mirabilium
ejus, que fecit Pharaoni,
& exercitus ejus in mari
Rubro. Er nunc.

Lectio ij.

AT Timótheus, qui prius
à Judæis fuerat super-
ratus, convocato exercitu
peregrinæ multitudinis, &
congregato equitatu Asiá-
no, advénit quasi armis Ju-
deam capturus. Machabæus
autem, & qui cum ipso
erant, appropinquante illo,
deprecabántur Dóminum,
caput terra aspergéntes,
lumbosque cilicis præcincti,
ad altaris crepidinem pro-
volúti, ut sibi propitius,
inimicis autem eorum esset
inimicus, & adversariis ad-
versaréturet, sicut lex dicit.
Ecclta post orationem, sum-
ptis armis, longius de civita-
te procedentes, & próximos
hostibus effúsi, resederunt.
Congregate sunt Gén-
tes in multitudine, ut di-
micerent contra nos, & igno-
rámus quid aere debéam-
us: ✽ Dómine Deus, ad
te sunt óculi nostri, ne pe-
cáramus. ✽ Tu scis que cogi-
tant in nos: quomodo po-
terimus subsistere ante fá-
ciem illorum, nisi tu adju-
ves nos? Dómine.

Lec-

Infra Hebdomadam **quintam Octóbris.**

Lectio iij.

PRimo autem solis ortu
utrique commiserunt,
isti quidem victória & prosperi-
tatis sponsorem cum vir-
tute Dóminum habentes:
illi autem ducem belli ánim-
am habebant. Sed cum
vehemens pugna esset, &
apparérent adversariis de
cælo viri quinque in equis,
frans aureis decóri, ducá-
tum Judæis præstantes: ex
quibus duo Machabæum mé-
dium habentes, armis suis
circumseptum, incólumem
conservabant: in adversarios
autem tela & fulmina jacé-
bant, ex quo & cecitate
confúsi, & replét pertru-
batione cadébant. Interfecti
sunt autem viginti millia
quingénti, & equites sexcén-
ti. Timótheus veró confúgit
in Gázaram prasidium mi-
nütum, cui præerat Chareas.

Tua est poténtia, tuum
régnum Dómine: tu es su-
per omnes gentes: ✽ Da pa-
cem Dómine in diebus nos-
tris. ✽ Creator ómnium
Deus, terribilis & fortis, ius-
tus & misericors. Da pacem.

Gloria Patri. Da pacem.

S A B B A T O.

DE libro secundo Macha-
bæorum.

Lectio i. Cap. 15.

MAchabæus autem sem-
per confidebat cum
omni spe auxiliium
sibi à Deo affuturum. Et hor-

tabátur suos, ne formidarent
ad adventum nationum, sed
in mente habérent adjutoria
sibi facta de cælo, & nunc
spérarent ab omnipotente si-
bi affuturam victoriam. Et si-
locutus eos de Lege & Pro-
phétis, admonens etiám cer-
támina que fecerant prius,
promptiores constituit eos:
& ita animis eorum erectis,
simul ostendebat Géntium
fallaciam, & juramentorum
prævaricationem. Singulos
autem illorum armavit, non
clypei & hasta munitione,
sed sermonibus óptimis &
exhortationibus, exposito
digno fide sómno, per
quod universos lætificavit.

Lectio ij.

ERat autem hujuscemodi
visus: Oniam, qui
fuerat summus sacerdos, vir
num bonum & benignum,
verecundum visu, mo-
dèsum móribus, & elo-
quio decórum, & qui à
puero in virtutibus exerci-
tatus sit, manus protenden-
tem, orare pro omni pó-
pulo Judæorum. Post hoc
apparuisse & alium virum,
ætate & glória mirabilem,
&